

Sygn. akt IV KK 445/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5 stycznia 2017 r.

sprawy **A. K.** skazanego z art. 286 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II K (...),

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. K. w złożonej kasacji zrzucił:

a) rażące naruszenie przepisów postępowania karnego mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegające na skazaniu A. K. za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 7 grudnia 2012 r. pomimo tego, że wskazany czyn stanowi element czynu ciągłego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnionego w okresie od 2 sierpnia 2011 r. do 7 stycznia 2013 r., za dokonanie którego A. K. skazany został wcześniejszym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt V K (...);

b) rażące naruszenie przepisów prawa materialnego mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj. art. 12 k.k., poprzez przyjęcie że dla przyjęcia konstrukcji z art. 12 k.k. wymagane jest by oskarżony działał w tym samym miejscu oraz poprzez uznanie, że zamiar popełnienia czynu w dniu 1 grudnia 2012 r. nie miał waloru „z

góry powziętego", lecz pojawił się przy podejmowaniu tego zachowania podczas, gdy wyjaśnienia oskarżonego składane w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Ł. w sprawie V K (...) wyraźnie wskazują na z góry powzięty zarówno przez A. K. jak i współoskarżoną E. C. zamiar popełnienia czynów zabronionych stypizowanych w art. 286 § 1 k.k. w krótkich odstępach czasu, w podobny, ustalony sposób, z którego oskarżeni uczynili sobie stałe źródło dochodu celem poprawy sytuacji materialnej.

Podnosząc te zarzuty obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt II Ka (...), oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II K (...) i umorzenie postępowania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w R. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Nie budzi wątpliwości, iż kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nie uprawnia Sądu Najwyższego do przeprowadzenia własnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, a tym samym niejako trzecioinstancyjnej kontroli poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Jak zaś wynika z uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w R. ten Sąd dokonał analizy ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy w R., w tym zwłaszcza wpływu jakie ma na te ustalenia fakt skazania A. K. przez Sąd Rejonowy w Ł. w sprawie V K (...), za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. popełnione w Ł. w okresie od 2 sierpnia 2011 r. do 7 stycznia 2013 r. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, uznał, akceptując w tym zakresie ustalenia Sądu Rejonowego w R., iż przypisany A. K. czyn nie spełnia przesłanek które umożliwiłyby przyjęcie iż wchodzi on w skład czynu ciągłego objętego osądem w sprawie V K (...) Sądu Rejonowego w Ł.. To stanowisko Sąd Okręgowy w R. poprawnie uzasadnił.

Przedstawione wyżej względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.

r.g.